

Но въ дописния отдѣлъ, кждѣто Ботйовъ, очевидно, се ползувалъ съ много по-голѣма автономия, отколкото въ политическия прѣгледъ, поетѣтъ могълъ да бжде и порѣшителенъ. Погледнато общо—дописниятъ отдѣлъ въ „Независимость“ не билъ единъ локаленъ отдѣлъ, т. е. страници, на които да се отнасятъ локални събития. Събитията въ България бѣха свързани съ общата политика на правителството и съ цѣлокупнитѣ дѣйствия на комитетитѣ. По тая причина, отъ всѣка съобщавана локална случка, трѣбвало да се вади една обща мисль, като се свърже отдѣлното явление съ цѣла система отъ дѣйствия на държавната власть. Когато разпокжсаниѣ дѣйствия се обобщаватъ—получава се огърлица, система—цѣлесходность, цѣль. За революцията тая метода е една необходимостъ. Нея практикува Ботйовъ съ талантъ още въ в. „Дума“ съ статии, като „Народѣтъ“, „Петру-

забѣлѣжваме, че рускитѣ вѣстници, а особенно полуофициалниятъ вѣстникъ „Моск. Вѣдомости“ и неофициалниятъ „Голось“, сж разположени доволно приятелски и къмъ Турция, и че на тѣхнитѣ страници се появяватъ твърдѣ често смѣшани, противорѣчиви и на нищо неосновани разсждения. Ако се промѣни министерството, то „Голось“ бърза да увѣри своитѣ читатели, че за Турция наставатъ по-щастливи врѣмена и че християнскитѣ поданици на султана ще да добиятъ голѣми облекчения; а ако правителството успѣе да заключи новъ заемъ и ако подкрѣпи на врѣме своитѣ финансови дѣла, то „Моск. Вѣдомости“ захващатъ да хвалятъ резумната политика на Махмуда или на Хюсеина, и да разказватъ на руската публика, че новиятъ в. везиръ произхожда отъ благородна фамилия, че той е зетъ на Рахмана, че конацитѣ му сж замѣчателни, че мустацитѣ и брадата му сж черни и т. н. Разбира се, че всичкитѣ тие похвали, разсждения, прѣдположения и факти иматъ голѣмо сходство съ оногова, който нѣмалъ какво да прави и кла- тилъ вратата. Изъ всичко това ние ще извлечеме слѣдоущето заключение: „Тѣжко и горко на онзи народъ, който има довѣ- рие къмъ дипломатическитѣ кабинети и който приемава тѣх- нитѣ лъвѣти за чиста монета“. Даже и животнитѣ правятъ раз- лични такли, когато сж силни“ (в. Независимость, г. IV. бр. 51. дописката отъ Никополъ и мн. други).